

Valentine Pavlic 1-8-
7019 — 60th Lane
Ridgewood Sta.
Brooklyn, N.Y. 11222

AMERICAN IN SPIRIT
FOREIGN IN LANGUAGE ONLY

NO. 174

CLEVELAND OHIO, TUESDAY MORNING, SEPTEMBER 12, 1967

SLOVENIAN
MORNING NEWSPAPER

STEV. LXV — VOL. LXV

Pot do GS v Lalinski Ameriki je še dolga

Srednja Amerika je ustanovila nekako Gospodarsko skupnost, o vključitvi ostalih držav Latinske Amerike pa bo razpravljala šele komisija.

ASSUNCION, Para. — Evropska gospodarska skupnost je že dolga leta vzor za podobno organizacijo v Latinski Ameriki. O tem je bilo dosti govorjenj v dnevnih ustanovitvenih organizacijah držav Latinske Amerike, pozneje pa ob razpravi Kennedyjeve ideje o socialnem napredku v okviru OAD. Tudi na letošnjem pomladanskem sestanku državnih poglavarjev Punta del Este so ponovno poudarjali važnost latinskega Skupnega trga.

Med tem so idejo uresničili le v malem obsegu v Srednji Ameriki, tam so res ustvarili organizacijo, ki se hitro pomika proti cilju: carinska zveza za Srednjo Ameriko. Ni pa to delo bilo pretežno. V akcijo so namreč vprežene samo male države, vse revne in zaostale; carinska zveza je zadela le interese trgovine, ne pa industrije, ki je tam še ni.

Težko je vprašanje, kako ustanoviti na ostalem delu Latinske Amerike organizacijo, ki naj bi bila podobna skupnemu trgu v Evropi. Enajst zunanjih mistrov držav, ki so vključene v društvo za svobodno trgovino v Latinski Ameriki, se je o tem pogovarjalo v Assuncionu cel teden, toda na kaj posebnega se niso mogli sporazumeti. Paragvaj, Ekvador in Bolivija so namreč zahtevali takojšnje znižanje večjega dela carinskih postavk. Temu so se pa uprle večje države kot Brazilija, Argentina, Čile itd.

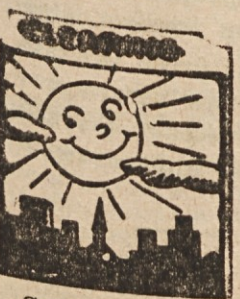
Da ne bi postopek zastal, so se zbrani ministri sporazumeli z vladi v Srednji Ameriki, da ustanovijo skupno komisijo, ki naj spravi vsaj 16 držav Latinske Amerike v skupno carinsko zvezo. Ali bo ta kompromis obveljal v praksi, še ne vedo.

Ruski helikopterji za ameriško podjetje!

LAFAYETTE, La. — Petroleum Helicopters, Inc., največje podjetje svoje vrste, ki razpolaga s preko sto helikopterji razne velikosti in uporabnosti, je nedavno kupilo dva težka helikopterja v Rusiji, ker jih doma ni moglo dobiti. Za helikopter MIL-10 je plačalo 2 milijona dolarjev, za drugega, MIL-8, pa cene ni povedalo.

MIL-10 je težki tovorni helikopter sposoben dvigniti do 25 ton. MIL-8 je prav tako težki helikopter, le da je prirejen za prevoz potnikov. Predsednik Petroleum Helicopter, Inc., Robert L. Suggs je dejal, da takih helikopterjev v Ameriki ni mogel kupiti. Težki ameriški helikopterji Sikorsky S-64 Skyerane so trenutno na razpolago samo za vojaške potrebe.

— Avstralija je prva na svetu v pridelku volne.

Vremenski
prerok
pravi:

Sončno in toplo. Najvišja temperatura okoli 73.

Novi grobovi

Joseph Kuznik
Po dolgi in težki bolezni je umrl večeraj v Euclid Glenville bolnici 79 let stari Joseph Kuznik, 1214 E. 168 St., rojen v vasi Trebišče v fari Žužemberk na Dolenjskem, od koder je prišel v Ameriko l. 1901, mož Jennie, roj. Germ, oče Mrs. Michael (Mary) Beno, pok. Josepha, Mrs. Jennie Malnar, Mrs. Joseph (Josephine) Pryatel in Mrs. Anton (Mildred) Oblak, 7-krat stari oče, 7-krat praoče, brat Mollie Urbas (Calif.) in pok. Josephine Bolka. Pokojnik je bil član ADZ št. 27 in SNPJ št. 26. Pogreb bo iz Grdinovega pogrebnega zavoda na Lake Shore Blvd. v četrtek ob 9.45 dopoldne, v cerkev sv. Pavla na Chardon Rd. ob 10.30, nato na pokopališče. Na mrtvaški oder bo položen nocoj ob sedmih.

John Zivoder
Večeraj je umrl v Broadview Heights Nursing Home 83 let stari John Zivoder, ki je živel pri Mr. in Mrs. Maganija na 848 E. 155 St. Do svoje upokojitve leta 1954 je bil preko 35 let zaposlen pri N. Y. Central RR. Pogreb bo iz Grdinovega pogrebnega zavoda na Lake Shore Blvd. Čas in kraj še nista določena.

Kongres delavskih unij izrekel Wilsonu zaupnico

Brighton, Ang. — Letošnji kongres angleških delavskih unij je bil pravo spraševanje vesti za ministrskega predsednika Wilsona. Kot je v politiki navada, ni grešnik Wilson videl v svoji politiki toliko napak, kolikor so mu jih unijski voditelji očitali. Je pa razumel njihov položaj.

Njegova politika ne dovoljuje naraščanja mezd in ne novotarij v socialni politiki, zato pa ne more trenutno nič ukreniti proti vedno večji brezposelnosti, ki je že prekoračila številko 600.000. Zato je skušal unijska zastopstva tolažiti, kar se je le dalo. Njegovi prijatelji so pa zbrane unijske delegate opozarjali, da bi prevneta kritika utegnila koristiti le konservativcem, ki bodo v njej našli dragoceno gradivo za kritiko sedanjega delavskega režima. Morda je tudi to opozorilo nekaj pripomoglo k Wilsonovi zmagi pri končnem glasovanju o zaupnici njegovi vladi.

CLEVELAND, O. — NATO diplomatije se niso ravno razveselile zadnje grške revolucije. Nekaj jim je reklo, da bo revolucija delala skrb tudi njihovi obrambni zvezi. Do pravega spoznanja so pa prišli šele potem, ko so zvedeli za vse podatke o poteku revolucije. Takrat so ugotovili tole: Grčija je članica NATO, sicer majhna, vendar pa zelo važna radi zmeljepisnega položaja. Ne meji samo na tri komunistične države, zapira tudi pot ruskim oboroženim silam skozi Egejsko morje. Ako bi se na primer spoprijela sile NATO in sile Varšavskega pakta, bi bila Grčija prvi dan sredi vojne vihere. Zato se mora za ta slučaj pripraviti, ne samo zase, ampak tudi kot članica NATO.

Ni nobenega dvoma, da se na tak spopad pripravljajo vsaj na papirju tudi članice rdečega Varšavskega pakta. Bodo že preje organizirale, recimo, komuniste in njihove

Urugvaj v znamenju neprestanih štrajkov

Za gospodarsko ozdravljenje so potrebni ostri ukrepi, ki povzročajo nevoljo in štrajke, toda država se jih bo morala privaditi.

Montevideo, Urug. — Urugvajska država se sicer lahko postavlja, da je najstarejša in najbolj konsolidirana republika v Latinski Ameriki, ki že desetletja ne pozna ne vojne ne revolucije, mora pa svoje svobodno drago plačevati radi napak, ki jih je naredila s poskusom kolektivnega vodstva javne uprave. Urugvaj je šel po vzorec v Švico, kar ni bilo prav, kajti Urugvaj ni nobena Švica po miselnosti, kulturi in zgodovini.

Kot v Švici je bilo pri urugvajskem kolektivnem državnem vodstvu udeleženi več strank, ki niso gledale na dobrobit dežele, kot to delajo švicarske stranke, ampak samo na koristi svojih pristajalcev. Posledice take politike so se hitro pokazale: državnih uradnikov je trikrat preveč, socialno zavarovanje pa daleč presega gospodarske možnosti dežele, vse skupaj je rodilo primanjkljaje v plačilni bilanci in državnem proračunu in inflaciji.

Ko je dežela prišla na rob gospodarskega propadanja, so spreminili ustavo: namesto vlade 9 članov so postavili zopet predsednika republike in na to mesto izvolili generala Gestido. Mož se sedaj trudi, da bi napravil red v gospodarstvu in socialni politiki, in zahteva žrtve na vseh straneh: manjše izdatke v državnem proračunu, manjše plače, manj socialnih dobrot itd. To seveda razburja vse plasti in jim daje povod za štrajke, ki se vrstijo na tekočem traku: delavci, dijaki, uslužbenci, učitelji železničarji, poštarji itd. Čeravno se prebivalstvo ne počuti ravno dobro pri takih razmerah, vendar prevladuje mnenje, da bo Gestido počasi razmagal vse te težave, kajti ljudje se bodo enkrat morali navaditi, da bodo živeli v okviru svojih zmanjšanih dohodkov. Na možnost revolucije nihče ne misli, vedo pa vsi, da sedaj plačujejo kazni za grehe v bivši javni upravi in gospodarstvu. Seveda tega noče nihče odkrito priznati.

Brezposelnost še zmeraj glavna črna bolečina

WASHINGTON, D.C. — Tudi številni podatki za letošnje leto potrjujejo znano dejstvo, da spada brezposelnost med glavne bolečine črnih Amerikancev. Zato je zanimivo vprašanje, v katerih poklicih je odstotno zaposlenih najmanj črncev. V tem pogledu so podatki značilni posebno za velika mesta, kjer je odstotek črnega prebivalstva posebej velik. Številke povedo na primer, da je Cleveland tretje mesto v deželi, kjer je odstotek črnih prebivalcev izredno visok. Na prvem mestu je seveda Washington, kjer je 63% črncev, za njim pride Detroit s 36%, potem pa Cleveland s 35%.

V Clevelandu bi torej moralo biti zaposleno povprečno 35% črncev v sledečih poklicih, pa niso: v policijski službi jih je samo 7%, pri požarni brambi samo 10%, v velikih podjetjih samo 10%, le v prosveti jih je 33%.

Ni pa dosti boljše v obeh drugih mestih. V Washingtonu bi na primer moral znašati odstotek zaposlenih črncev 63%, v resnici pa znaša na policiji 20%, pri požarni brambi 14.5%, v velikih podjetjih 28%, zato pa v prosveti 78%. V Detroitu bi moral znašati povprečen odstotek zaposlitev 36%, znaša pa na policiji 4%, pri požarni brambi 3%, v prosveti 28%, zato pa v velikih podjetjih 30%. Visok odstotek v gospodarstvu je najbrže razlog, zakaj se črnci v Detroitu ne potegujejo bolj za mesta pri policiji in požarni brambi.

V najboljšem položaju so črnci v Baltimorju; tam jih je 42.5%, zato jih je zaposlenih pri policiji 35%, pri požarni brambi 10%, v prosveti 51% in v velikih podjetjih 30%. Tako ugodnega položaja za črnce ne kaže nobeno drugo mesto v deželi.

Surveyor 5 uspešen

PASADENA, Calif. — Vesoljsko vozilo Surveyor 5 je srečno pristalo na Luni 2 milji od predvidenega mesta, četudi je že izgledalo, da pristanka ne bo moglo izvesti, ker je pri nekem ventilu uhajalo gorivo. Komaj pol ure po pristanku na Luni je začelo pošiljati na Zemljo televizijske posnetke svoje okolice. Posnetki so odlični in vse kaže, da bo Surveyor 5 izpolnil postavljeno nalogo.

DE GAULLE BIL ZAVRNJEN OD NEMCEV IN POLJAKOV

Predsednik Francije gen. De Gaulle je tekom svojega 6-čevnega obiska na Poljskem zastopni poskušal zrahljati vezi med Varšavo in Moskvo v korist vezi Pariz-Varšava. DeGaullove izjave v korist Poljske so povzročile nevoljo v Zahodni Nemčiji.

VARŠAVA, Polj. — Tekom vse svoje poti po Poljskem je predsednik De Gaulle vedno znova poudarjal važnost Poljske kot ene vodilnih sil v Srednji Evropi, ki je dolžna hoditi v mednarodni politiki svojo lastno pot. De Gaulle se je trudil obnoviti stare, tesne vezi Poljske s Francijo, zato je ponovno zagotovil Poljake, da smatra njihov sedanjo mejo proti Nemčiji ob Odri in Nisi za dokončno, šlezijo, od koder so se morali Nemci ob koncu druge svetovne vojne izseliti, za "najbolj" poljsko deželo. Poljake je pozval, naj zrahljajo svoje vezi s Sovjetsko zvezo in iščejo pomiritve z Nemci. Vodnik Poljske V. Gomulka je večeraj v poljskem parlamentu povedal De Gaulleu jasno in odločno, da bo Poljska ostala trdno povezana s Sovjetsko zvezo, ker smatra, da je to nujno za njeno varnost.

Gomulka je v svojem govoru opozoril De Gaulle, da vojaška zveza s Francijo Poljske v drugi svetovni vojni ni rešila pred uničenjem, zato mora ta ostati povezana s Sovjetsko zvezo in ostalimi državami komunističnega bloka, če se hoče ohraniti in obraniti nevarnosti od zunaj. Gomulka je odklonil vsako sporazumevanje z Zahodno Nemčijo, dokler ta ne prizna neodvisnosti Vzhodne Nemčije in obstoječe meje med to in Poljsko. Po govorih v parlamentu sta se De Gaulle in Gomulka pogovarjala dve uri o vprašanjih, ki zadevajo Poljsko in Francijo. De Gaulle je razgovore označil za zanimive in važne, pa pokazal, da niso privedli do nikakih zaključkov.

De Gaulle se je zameril s svojim postopanjem tekom obiska vodnikom katoliške cerkve. Poljaki vidijo v De Gaulleu vodilnega katoliškega državnika v Evropi. Tako so pričakovali, da bo obiskal tekom svoje poti po Poljski poljskega primasa kardinala Wyszyńskiego. Ta tega ni storil, pač pa je kardinala povabil na uradni sprejem, ki ga je priredil v Varšavi za poljske vodnike. Kardinal je vabilo odklonil. Tudi drugi poljski kardinal, kardinalski nadškof Woityła, je izognil De Gaulleu, ko je bil ta na obisku v Krakovu in je šel tudi v krakovsko stolnico.

Vodniki katoliške cerkve na Poljskem sodijo, da je De Gaulle pokazal preveliko naklonjenost komunističnemu režimu na Poljskem, premalo pa njim kot predstavnikom duhovne strani poljskega naroda.

Izjave v korist Poljakov in Poljske, ki jih je dajal De Gaulle tekom svojega obiska na Poljskem, v pogledu poljske meje z Nemčijo in pravice Poljakov do predelov, ki so do druge svetovne vojne pripadali Nemčiji, so naletele na oster odpor pri nemških beguncih iz teh predelov v Zahodni Nemčiji. Nemško časopisje De Gaullove izjave zavrača in jih spodbija, pa istočasno poudarja, da poljsko-nemška meja ni dokončna, dokler ne bo priznana z mirovno pogodbo. Na tako stališče se je postavil tudi uradni zastopnik vlade v Bonnu.

V Milwaukeeju se boj okoli civilnih pravic nadaljuje

MILWAUKEE, Wis. — Skozi 14 dni prireajo vsak večer črnci pod vodstvom rev. Groppija in Dicka Gregoryja pohode v sredino mesta ali pa v čisto beli južni del mesta v podporo svoji zahtevi po zakonitih pravice črncev do nakupa hiš in najema stanovanj v belih mestnih predelih. Pretekli petek so vprizorili "sedeči" štrajk v županovem uradu in uničili tam vse pohištvo, predno jih je policija nagnala ven.

V soboto in nedeljo jih je večja skupina, zbrana tudi iz drugih mest, korakala v južni del mesta pod varstvom policije, ki je razganjala bele protidemonstrante s solzivnimi bombami. Močna skupina teh se je pripravljala na pohod v črnski predel mesta, pa jo je policija razgnala.

Kanadski konservativni vodja za sodelovanje z ZDA

TORONTO, Ont. Konservativna stranka je preteklo soboto izvolila novega načelnika v osebi Roberta L. Stanfielda, predsednika pokrajinske vlade Nove Šotije. Po izvolitvi je Stanfield izjavil, da mora Kanada v mednarodni politiki hoditi sicer samostojno pot, toda v tesni zvezi in stalnih stikih s svojimi prijatelji in zavezniki.

Robert L. Stanfield je nasledil Johna Diefenbakerja, ki se je kljub 71 letom ponovno pognal, da bi ostal na čelu stranke. Novi strankin načelnik je star 53 let.

Iz Clevelanda in okolice

Seja—Društvo sv. Ane št. 4 ADZ ima v sredo ob 7.30 zvečer sejo v običajnih prostorih. Po seji bo zabava.

Angleški tečaj—V St. Clair Recreation Centru na 6250 St. Clair Avenue se je začel tečaj angleščine za v tujni rojene odrasle. Tečaj je od 10. dopoldne do opoldne v ponedeljkih, sredah in petkih. Tečaj je brezplačen. Za podrobnosti kličite 579-0600 ali pa vprašajte v St. Clair Recreation Centru pred začetkom pouka.

V bolnici—V St. Alexis bolnici je Mrs. Jennie Resnik s 3599 E. 81 St., soba št. 447. Obiski so dovoljeni. V St. Alexis bolnici je Mrs. Angela Globokar s 3571 E. 81 St., soba št. 442. Obiski so dovoljeni.

Iranski šah cementira monarhijo

TEHERAN, Iran. — Šah je dal izvoliti v avgustu ustavotvorno skupščino, ki je med drugim uredila tudi vprašanje monarhije. Najzanimivejše so določbe nove ustave o preходу oblasti od državnega poglavarja na njegovega naslednika. Šah ima namreč samo enega sina, ki je pa star šele šest let. Ako bi sedanji šah umrl ali postal nezmožen za vladanje, prevzame avtomatično vse vladarske dolžnosti njegova žena 28-letna Farah in jih obdrži do dneva, ko bo prestolonaslednik star 20 let. Zgubi jih pa že preje, ako se ponovno poroči.

Farah ima ob svoji strani regentski svet 8 članov, 4 imenuje šah, ostali so pa ministrski predsednik, predsednik najvišjega sodišča, predsednik poslanske zbornice in predsednik senata. Ako bi Farah ne bila več regentinja, izbereta novega regenta oba doma, ki pa ne sme biti član prejšnje dinastije Quajer! Člani za prvi regentski svet so seveda vsi vdani monarhisti. Šah je tako ustvaril možnost, da se da kronati, kar bo slovesno storil 26. oktobra v Teheranu.

Britanska atomska oborožena sila zastarela

LONDON, Vel. Brit. — Vlada Velike Britanije je odločena ohraniti štiri atomske podmornice, oborožene s Polaris raketami, ne bo pa nabavljala novega, modernega atomskega orožja, bo preje vse skupaj poslala v staro šaro.

Neki član vlade je priznal, da sedanja atomska oborožena sila Velike Britanije v čisto vojaškem pomenu ni za rabo, je že davno zastarela. Gre za atomske bombnike "V", tudi atomske podmornice s Polaris raketami, katerih dve sta še v gradnji, nimajo najmodernejših atomske oborožitve. Atomsko orožje je postalo za Veliko Britanijo enostavno predrago.

Lov na glave v Kini?

HONG KONG. — Sem prihajajo vesti, da so vodniki Kitajske komunistične partije v želji, da dobe znova oblast nad partijo in deželo, razpisali nagrade za glave vodnikov rdeče garde, ki povzročajo izgrede in upore. Neki kmet je postal baje bogat, ker je pobil 17 takih vodnikov študentske rdeče garde.

6117 St. Clair Ave. — Henderson 1-0628 — Cleveland, Ohio 44103

National and International Circulation

Published daily except Saturdays, Sundays, Holidays and 1st week of July

Manager and Editor: Mary Debevec

NAROČNINA:

Za Združene države:

\$16.00 na leto; \$8.00 za pol leta; \$5.00 za 3 mesece

Za Kanado in dežele izven Združenih držav:

\$18.00 na leto; \$9.00 za pol leta; \$5.50 za 3 mesece

Petkova izdaja \$5.00 na leto

SUBSCRIPTION RATES:

United States:

\$16.00 per year; \$8.00 for 6 months; \$5.00 for 3 months

Canada and Foreign Countries:

\$18.00 per year; \$9.00 for 6 months; \$5.50 for 3 months

Friday edition \$5.00 for one year

Second Class postage paid at Cleveland, Ohio

No. 174 Tuesday, Sept. 12, 1967

Po arabski konferenci v Kartumu

Zadnji sestanek vodilnih arabskih državnikov v Kartumu je moral res biti na zelo visokem vrhu. Kar pet arabskih državnikov ni moglo splezati nanj, med njimi dva kralja, maroški in libijski. Zato se sestanka ni hotel udeležiti tudi zmerni tunizijski predsednik Burgiba. Dva velika levičarja, zastopnika Alžirja in Sirije, sta pa sestanek bojkotirala, ker sta vedela že naprej, da sestanek ne bo potekal po njihovih željah.

In res se je zgodilo, da je bilo na sestanku govorjenih veliko besedi, napravljeno pa malo sklepov. Še najvažnejši med njimi bi bil tisti, ki govori, da bi morale bogate arabske države (Savdska Arabska, Kuvajt in Libija) podpirati Egipt, Jordan in Sirijo. Ravno te države pa niso pokazale nobenega navdušenja za to resolucijo. Kot nešteto drugih bo tudi ta resolucija kmalu šla v pozabo. Drugi važni sklep je bil poudarek na stališču, da je treba odnose do Izraela gledati s političnega stališča. To se pravi grmenja z orožjem, ki ga ni nikjer, je konec; ni pa s tem rečeno, da ne bodo Arabci še naprej žugali Izraelu z novo vojno. Taka žuganja bodo pa kvečjemu zadovoljila arabsko domišljavost, za vse druge ne bodo pomenila ničesar.

Sestanek je bil torej precej jalov v sklepih, pa vendar je pustil pot odprto za stvarno postopanje, ki zahteva najprvo novo presojo odnosov med Izraelom in Arabci.

Spor med Arabci in Izraelom ima globoke korenine, ki se ne bodo dale hitro odkopati. Seg nazaj v prvo svetovno vojno, ko je Balfourjeva deklaracija zahodnih zaveznikov obljubila Judom obnovo njihove domačije in države, seveda na stroške arabskega sveta. Arabci so takrat dobili hud udarec, ki ga niso zaslužili, zato je Balfourjeva deklaracija z moralnega stališča neupravičena. Ne moreš deliti tuje zemlje brez pristanka lastnika. Takratna mednarodna politika se pa za tako stališče ni menila in od takrat izvirajo današnje težave v arabskem svetu. Na drugi strani so pa Judje gledali samo na svoj politični cilj in se niso zmenili za arabsko stališče in to jih danes tepe.

Boj med Izraelom in Arabci ni torej političen v navadnem smislu te besede, kot na primer boj za zemljo, za oblast, za ideologijo, itd. V boj sta prišla dva narodna ponosa, ki sta oba globoko zakoreninjena v narodni duši, arabski in izraelski, in se opira vsak med njima na svojo moralo. Arabci trdijo, da se jim godi krivica, ker jim je bila ugrabljena njihova zemlja, Judje pa pravijo, da je novi Izrael le del zaduščenja, ki ga zaslužijo za stoletja trpljenja in preganjanja po vsem svetu.

Ravno ta okoliščina pa ne daje nobene podlage za pogajanja o miru. Narodni ponos ne pozna kompromisov, posebno takrat, kadar se čuti užaljenega. Zato je prazna misel, da je mogoče že sedaj misliti na mirovna pogajanja med obema sovražnikoma, saj jima manjkajo osnovni elementi medsebojnega zaupanja. Brez tega so mirovna pogajanja le pesek v oči stvarnosti.

Res se trudijo danes različni posredniki, da bi ustvarili vsaj premirje, toda zidajo na pesek, posebno takrat, kadar so tako nerodni, kot na primer Tito. Čim bolj bi rad poudaril svojo vlogo, tem bolj se odmika od realnosti. Ravno takrat, ko njegovi diplomatije prenašajo njegova pisma po svetu, je izraelska vlada, ki je danes odločilen faktor iskanju poti do miru, odbila jugoslovansko vmešavanje na precej brezobziren način. Kako naj Tito posreduje med Izraelom in Arabci, ako je z izraelsko vlado na svojo lastno pobudo prekinil diplomatske stike.

Angleška diplomacija si je izbrala drugo pot za posredovanje. Pravi, da trenutno ni mogoče misliti ne na premirje ne na mir in da je treba reševati posamezne sporne točke posamič, kakor pač nanesejo prilike, danes eno, pozneje drugo. In takih spornih točk je na ducate. Morda je najvažnejše med njimi vprašanje beguncev. Dokler se to vprašanje ne reši, bodo demagogi med Arabci imeli zmeraj nad milijon rojakov, ki bodo hitro padli pod njihov vpliv. To pomeni, da v Egiptu ne more zavladati razpoloženje za mir, da stoji Jordan pred stalno krizo, ki lahko vsak trenutek odpihne dinastijo in bodo v Siriji ostale domače revolucije na tekočem traku.

Drugo tako vprašanje je morski promet v sueškem kanalu in skozi Tiransko ožino. Od sedanjega stanja imajo škodo vsi, Izrael, Arabci in mednarodna trgovina. Dalje: Egipt in Jordan, pa tudi nekaj malega Sirija, potrebujejo kapital, da zacelijo rane zadnje vojne. Ne bodo se ga branili in bodo pripravljeni, da ga plačajo s političnimi koncesijami, ako jih kdo ne bo hujskal proti taki taktiki. In takih vprašanj je še na kupe.

Ta taktika se pa more obnesti le takrat, ako mednarodna politika ne išče v arabskem svetu preveč problemov in jim ne pridaja videza senzacionalnosti. Če se hočejo Arabci

in Izraelci razburjati, naj sami najdejo povod za tako zabavo. Svet naj jih pa pusti pri miru!

To se da doseči le takrat, ako se Amerika in Rusija sporazumeta na skupno smer v svoji politiki do arabskega sveta. Moskva in Washington imata lahko vsak svojo politiko do Izraela in Arabcev, samo smer politike mora biti ista. Mir med Izraelom in Arabci je torej treba ustvarjati "po komadu". Tako misli London. Realno gledanje na arabsko krizo mu daje prav.

BESEDA IZ NARODA

Zakaj se je Zveza slovenskih duhovnikov odločila

Nashwauk, Minn. — Dragi gospod urednik!

V "Kanadski Domovini" (29. avgusta) se oglašja Vaš kanadski poročevalec s člankom, ki se tiče Zveze slovenskih duhovnikov v Kanadi in Ameriki in njenega stališča do Slovenika. Vesel sem bil tega članka, ker v njem vidim pozitivno stališče, ki ga zavzema Vaš poročevalec. Nisembral njegovih prejšnjih dopisov o tej stvari; čule pa so se vesti, da je bilo njegovo stališče skeptično. Kdo bi mu mogel zameriti spričo vsega, kar smo Slovenci zadnja desetletja doživeli! Njegova želja, naj bi naša Zveza podala razloge, ki so jo nagibali k njenemu prejšnjemu orenemu stališču, in razloge, ki so bili odločilni, da smo se končno zavzeli, da zadevo Slovenika podpremo, je popolnoma upravičena. Rad podam vsaj nekatere razloge za naše stališče, ki naj pomagajo k razjasnitvi pojmov in informirajo našo slovensko katoliško javnost v Ameriki in Kanadi. Tudi upam, da bodo vsi naši ljudje, ki so še ohranili slovensko in katoliško zavest, idejo podprli in pomagali, da se zamisel uresniči.

Potreba Slovenika: Dvomili smo resno najprej ali je tak zavod v Rimu res potreben. Potem — ali se ne bi dala v ta namen porabiti hiša na Via dei Colli 8, ki jo Slovenci že imamo. — Razlogi za potrebo Zavoda, ki so bili prepričevalni: Potrebujemo v Rimu ustanovo, kjer se bodo naši mladi duhovniki po posvečenju usposabljali za izobrazbo duhovniškega naraščaja doma. Domača fakulteta jim te široke strokovne izobrazbe ne more nuditi. Od njihove znanstvene kvalifikacije, ki bo v vsakem oziru odgovarjala sodobnim potrebam, zavisí v veliki meri znanstvena stopnja teološke fakultete v Ljubljani. S svojim bivanjem v Rimu bodo prihajali v stik z duhovniki in znanstveniki drugih narodov in s tem uspostavljali zveze, ki so v ideološkem in znanstvenem pogledu neprecenljive. — Katoliški Slovenci bomo s tem zavodom kot enakopravni vrstniki stopili ob druge katoliške narode, ki so si po vojni zgradili svoje ustanove v Rimu: Litvanci, Poljaki, Madžari. Denar za te je prišel iz njihovih emigrantskih vrst. Ta naš Zavod naj bi res bil središče vseh naših ljudi, ki so raztreseni po svetu; tu se bo naš človek, pa naj pride odkoderkoli, res počutil doma, ko bo obiskal Rim.

Vprašanje hiše na Via dei Colli: Hiša je last Slovenskega socialnega odbora, ki jo uporablja za svoje namene. Popravilo hiše in nje predelava bi stala velike vsote, in tudi potem ne bi ustrezala potrebam zavoda.

Lastništvo: Ko je zamisel Slovenika prišla v javnost, nas je vse zaskrbelo, kako bo zadeva lastništva urejena, da bo Zavod res lahko nemoteno služil namenom, za katere bi bil zgrajen, tudi v bodočnosti. Končno je bilo tudi to vprašanje rešeno v naše zadovoljstvo: Statut Slovenika je odobril Vatikan. Po njem Vatikan nastavlja rektorja Zavoda v sporazumu s slovenskimi ordinariji. Slovenski zavod je dobil od rimske občine priznanje kot samostojno jurisdikcijsko telo, da lahko pravno razpolaga s svojo lastnino. V slučaju, da bi Zavod prenehal, vsa lastnina pripade Vatikanu, ki jo

bo uporabljal za vzgojo slovenskih duhovnikov.

Izvedba načrta: Veliko je bilo pomislekov, če je načrt realno zamišljen in izvedljiv. Ali bodo ljudje, ki so ga zamislili, res imeli dovolj energije, spretnosti in praktičnosti. Po poročilih, ki smo jih dobili, vidimo, da je načrt v rokah ljudi, ki so do zdaj pokazali dovolj spretnosti in previdnosti, da jim lahko zaupamo. Prorektor zavoda je msgr. M. Jezernik, ki je istočasno podravatelj Zavoda za širjenje vere. Spiritual v Zavodu je znani jezuit Karel Truhlar, profesor na Gregorijani. Ostali člani so razni slovenski duhovniki, ki zavzemajo različne položaje pri Vatikanu, in tudi laiki, ki so strokovnjaki na gospodarskem polju. Vatikan je imenoval člane Ekonomskega in Disciplinskega sveta. — Naj omenim, da Slovenski zavod v Rimu že obstoja nekaj let, da je v njem število slovenskih duhovnikov, ki nadaljujejo svoje študije; ker še nimamo lastne hiše, so naši gojenci gostje pri šolskih bratih.

Dosedanji uspehi: Zdi se, da je pri celotni akciji božji blagoslov očividni: Ničeh ne pričakoval, da bo odziv med našimi ljudmi po vsem svetu tako navdušen, in da bodo naši ljudje začeli s svojimi prispevki takoj, ko so izvedeli za načrt. Bali smo se, da je mnoge izmed nas res že zajel duh sebičnega materializma in da ne bomo imeli smisla za ustanovo te vrste. Toda do zdaj je že bilo zbranih okrog 70.000 dolarjev, kar je bilo dovolj, da je zemljišče že kupljeno in plačano. Ogledali so ga naši škofje in tudi nekateri drugi duhovniki. — Darovi prihajajo z vseh kontinentov, kjer naši ljudje živijo; saj so morda kromani, pa vendar so izraz pravega duha in ljubezni do te naše skupne zadeve.

Zamisel stavbe: Bali smo se, da bo načrt predrag in ne bo izvedljiv. Ko smo dobili njegov opis, vidimo, da je praktičen, da je v okviru naših možnosti: V Zavodu naj bi bilo okrog 15 sob za duhovnike, ki bi tam študirali, 4 do 5 malih dvosobnih stanovanj za vodstvo in naše škofje, kadar bodo na obisku v Vatikanu. Kakih 10 sob je predvidenih za goste. Tu so mišljeni naši laiki in duhovniki, ki bodo na obisku v Rimu. Tu naj bi res našli košček doma za čas njihovega bivanja v Rimu. Skromen dohodek od teh naj bi pomagal k vzdrževanju ustanove. Poleg tega je predvidena obednica in kapela ter ostale pritlikline. Po mnenju strokovnjakov bi se tak stavba zgradila za 120 milijonov lir, kar znese okrog 200.000 dolarjev. Iz teh števil je razvidno, da ne zidamo gradov v oblake.

Nadškofov obisk: je razjasnil veliko pojmov in nam dal globlji vpogled v potrebo Zavoda in izvedbo načrta. Končno je letos prišlo pismo vseh treh slovenskih škofov, v katerem apelirajo na vse katoliške Slovence v emigraciji: "...Dragi rojaki! Pomagajte nam postaviti ta dom, ki naj bo na eni strani simbol naše vernosti in požrtvovalnosti, ter zahvala za dar svete vere, na drugi strani zaupanja, da bomo vero tudi v bodoče ohranili..." Če je ta poziv naših ordinarijev poslan vsem katoliškim Slovincem v emigraciji, slovenski duhovniki sami ne moremo ostati

ob strani; saj gre končno za našo ustanovo.

Msgr. Baznik, ki je častni predsednik Zveze slovenskih duhovnikov, je bil poverjen od vseh treh slovenskih škofov, da organizira in vodi vso akcijo za Slovence v Ameriki. Naša Zveza čuti dožnost, da mu pri akciji z vso silo pomaga in akcijo moralno, organizatorno in finančno podpre.

Upam, gospod urednik, da bodo gornja pojasnila zadovoljila Vašega kanadskega poročevalca in služila vsem našim ljudem v pojasnilo, zakaj smo se slovenski duhovniki zavzeli za Slovenski zavod v Rimu. Upam, da bomo obdržali nadstrankarski in nadskupinski značaj te akcije. Vsak katoliški Slovenec, ki mu je zadeva vere in Cerkve doma in v tujini pri srcu, je povabljen, naj pri načrtu po svojih močeh pomaga. Leto 1970 je določeno kot naš cilj, ko bo ta naš slovenski spomenik v Rimu že stal. Saj ne bo velik, ne bo se mogel meriti z mogočnimi stavbami drugih narodov. Bo pa naš, zgrajen z žulji in žrtvami našega človeka, ki mu niti materialistično okolje niti mrzla tujina ni iztrgala iz srca smisla za naše skupne zadeve.

J. Dolsina
predsednik Zveze SDAK

Klub slov. upokojencev na Holmes vabi na sejo

Cleveland, O. — Poletna doba gre naglo h kraju. Na zadnji mesečni seji je bilo predlagano, naj bi priredili izlet na SNPJ počitniške in razvedrilne prostore v Pennsylvaniji, kot so to storili upokojenci iz Newburga. Ker ni bilo zadosti članov navzočih na seji, je bilo sklenjeno, da se razprava o tem predlogu prestavi na prihodnjo sejo v sredo, 13. septembra.

Pridite torej jutri na sejo in se prigrislate za izlet, saj čas za kaj takega je sedaj posebno primeren. Vreme je lepo, vožnja pa prijetna, ker ni več vročine.

Po seji bo na razpolago okrepčilo, praznovali bomo rojstne dneve članov in članic ter se tudi drugače malo pozabavali. Vsi prisrčno vabljeni!

Na svidenje na seji v sredo, 13. septembra, ob dveh popoldne v Slovenskem domu na Holmes Avenue!

Anna Kožel

PISMO Z OTOKA

Aberdare, Vel. Brit. — Naj po dolgem molku zopet napišem pismo z "Otoka." Kar precej se je nabralo in ker sem pismo pisal v raznih presledkih po dnevnem delu in v poletni vročini, saj smo še vedno v avgustu, ko to pišem, morda vrstice ne bodo tako zbrane in tako gladko tekale, kot bi bilo želeli. Morda si boste mislili, da sem kot klepetava ženica, ki začne kramljati, pa nehati ne zna.

Najprej o naših pokojnih. V marcu sta umrla gospa Ana Bošnjak v starosti 62 let. Rak ji je razjedel pljuča in tako je odšla v prerani grob. Pokojna je živela s svojim možem v Derbyju in je tudi tam pokopana. V Whitwellu pri Hitchinu je umrl na posledicah srčne kapi 68-letni Ciril Beltram iz Bukovice. Tu zapušča ženo, katere je pred devetimi leti prišla za njim iz Slovenije.

V Burnleyu Lancashire je v soboto 22. julija v bolnici umrl 50-letni Franc Lampret, doma iz Šmartnega na Pohorju. Z družino je več let prebival tu. Pred sedmimi leti, ravno na Veliko soboto zvečer, ko se je z motornim kolesom vračal domov, je postal žrtev prometne nesreče. Neki neprevidni šofer se je s svojim avtom zaletel vanj in mu zdrobil desno koleno. Čeprav je po nesreči kar dobro okrevljal, ni bil nikoli več popolnoma zdrav. Sedaj ga je smrt rešila

vseh muk zemeljskega trpljenja. Pokojni Franc zapušča ženo in štiri na pol dorašle otroke.

Vsem naših pokojnim naj bo lahka tuja zemlja, naj v miru počivajo, dokler se vsi ne snidejo pri Bogu. Njihovim družinam in svojem pa naše iskreno sožalje.

Za pokojnimi naj se spomnim naših bolnikov. Več tukajšnjih rojakov išče pomoči in zdravlja po raznih bolnicah in so hvala Bogu že na poti okrevanja. Res je, da počasi prihajamo v leta in da veliko bolj čutimo posledice vojnih strahot in razmer med vojno in po njej. Drugače smo pa še kar trdni in zdravi, posebno tu rojeni mlajši rod je krepak. Bog daj, da bi bilo temu rodu prihranjeno trpljenje njegovih staršev.

Kljub oddaljenosti in razkropljenosti je med nami kar dosti družabnega gibanja. Na letošnji binkoštni nedeljo, 13. maja, smo se v Bedfordu spomnili treh velikih dogodkov: 1900-letnice smrti cerkvenih prvakov sv. Petra in Pavla, 1200-letnice pokristjanjenja Slovencev in 1100-letnice delovanja slovenskih apostolov sv. Cirila in Metoda.

Ob desetih popoldne je bila v cerkvi sv. Jožefa slovesna sv. maša, katero je opravil msgr. Ignacij Kunstelj ob asistenci poljskega in češkega duhovnika. Pri orglah na koru je bil Hrvat č. g. dr. Grgič, ob oltarju na častnem mestu pa je sedel pravoslavni duhovnik-župnik č. g. Babič, torej vsi zastopniki slovenskih narodov. Udeležba pri sv. maši je bila kar zadovoljiva in veliko rojakov je prejele sv. obhajilo. Ob petih popoldne je bila v dvorani sv. Martina slavnostna akademija z vpriizoritvijo "Karantanski krst," katero je izvajalo slov. kulturno društvo v Bedfordu. Igra je bila dobro podana, odlična je bila izdelava kostimov iz časov pred 1200 leti. To je izdelal rojak g. Janez Kovšca. Če bi bili imeli še prave domače kulise, bi bila ta zahtevna predstava še boljše uspeša. V tujih prostorih pa kulturni delavci naletijo na vse mogoče težave. Vsekakor želim tudi na tem mestu čestitati vsem poztovovalnim igralcem, posebno onim, ki so tu rojeni.

Pred popoldansko akademijo je bilo v isti dvorani kosilo za udeležence, nato pa seja sveta tamkajšnje slovenske župnije, katere je trajala nad dve uri. Izgleda, da se svet dobro zaveda svojih bodočih nalog. Akademiji je sledila zabava in ob žlahtni kapljici in odličnem prigrizku tudi dobre volje ni manjkalo. Nekaj besed so spregovorili predsednik društva g. Franc Rožman, msgr. Hulm, župnik pri Sv. Jožefu in g. msgr. Kunstelj. Ta je imel tudi med akademijo globok govor o pomenu proslavljenih obletnic. Udeležba je bila ogromna, proslave se je udeležilo tudi veliko število Srbov.

V Liverpoolu je bila isti dan slovesno otvorjena in posvečena mogočna nova katoliška katedrala Kristusa Kralja. Zamislili si jo že leta 1853, pred več kot sto leti. Začeli so zbirati denar, nakar je prva svetovna vojna prekinila delo. Leta 1933 so začeli z gradnjo spodnjih prostorov, s kripto, nakar je druga svetovna vojna zopet prekinila delo. Pred šestimi leti se je kardinal Heenan z vso energijo lotil nadaljnega dela, nato pa je bil premeščen v London. Delo gradnje je nato nadaljeval in končal njegov naslednik nadškof Beck. Celokupni stroški znašajo nad štiri milijone funtov, čeprav celoten načrt še ni popolnoma izveden. To čaka bodoče redove. Ker je katedrala grajena večinoma iz cimenta, ji arhitekti zaradi vremenskih nepravil pripisujejo največ 60 let zdravega življenja. Nato bo potrebna temeljite obnove. Če pomislimo, da kupola sv. Petra v

Rimu stoji že nad 300 let in ne kaže nobenih poškodb ali razpadanj, je to žalostno dejstvo. Seveda je v Rimu milejšje podnebje in drugi material. Vsa moderna arhitektura v tem pogledu še ni dosegla velikega Michelangela in druge umetnike. Je pa tudi res, če bi se danes tako trdno gradilo, bi zaradi visokih cen materiala prišlo vse na "boben" in je pač treba poskati cenejše vire.

Stavba ima obliko šotora in izgleda od daleč kakor kak plinski stolp. Za današnje razmere malo nerazumljiv slog, morda ga bodo bodoči rodovi lažje razumeli. Notranjščina katedrale je zelo lepa in sprejme vase 5 do 6 tisoč vernikov, kot naše cerkve v Stični, Sv. Jožef v Ljubljani in Matere Milosti v Mariboru. Načrt za katedralo je izdelal arhitekt Friderik Gibberd. Nekateri so godrnjali in se čudili, čemu vsa ta potrata, mar naj bi se razdal denar ubogim. Na te pripombe je kardinal Heenan krepko odgovoril: "Ves ta denar so predvsem darovi ubogih. Današnji čas gradi razkošne dvorane, plesišča, razne športne prostore, zabavišča. Zakaj ne bi zgradili tudi Bogu primerno bivališče?"

Na slavnostni otvoritvi katedrale se je kljub slabemu vremenu zbralo nad 30.000 ljudi, ki so zunaj potrpežljivo spremljali posvetilne obrede in sv. mašo. V cerkvi je bilo samo 2000 ljudi s posebnimi vstopnimi dovoljenji. Navzoč je bil predsednik vlade s soprogo, šef opozicije in predsednik Irske, g. Jack Lunch. Dvor je zastopal knez Northfolkski. Pričakovali so, da bo tej slavnosti prisostvoval tudi Sv. Oče iz Rima, kateri pa je zaradi prezaposlenosti pooblastil zastopnika kardinala Heenana. Navzočih je bilo 80 škofov in prelatoz iz vseh delov sveta. Povabljen je bil tudi primas hrvatski kardinal Seper iz Zagreba, kateri se pa slavnosti ni udeležil. Vse slavnosti sta prenašala televizija in radio. V katedrali sami so se vršile ves teden razne pobožnosti, od treh do petih popoldne pa je bila cerkev odprta za ogled. Dne 25. maja je bila vpriizorjena plesna drama "The Drama of the Mass." Igralci, plesalci so bili iz vseh delov sveta, in kakor poroča katoliški "The Universe", sta bila dva celo iz Jugoslavije. Ta moderna prireditve je imela zelo lep uspeh. Če bi bil prireditvi lahko prisostvoval naš pokojni vladika Rožman, bi gotovo upravičeno trdil: Cerkev naj bo hiša božja in ne gledališče. Ni mi znano, če je bil kdo od rojakov navzoč pri tej slavnosti, ker tam okrog Liverpoola ni dosti naših ljudi.

Istočasno so bile v Fatimi na Portugalskem velike romarske pobožnosti, katerim je prisostvoval sam Sv. Oče iz Rima. Na tej slavnosti je bil naš rojak iz Newporta g. France Bonča, rodem iz Črnega vrha nad Idrijo. France pravi, da je bila ta slovesnost kljub slabemu vremenu nekaj izredno lepega. Da bi ta velika spokornost in pobožnost potolažila božjo jezo, katero izživa današnji moderni svet in da bi odvrnila šibo božjo.

(Dalje sledi.)

DOPISNIKI, POZOR!

Kljub ponovnim opozorilom in prošnjam, naj vsakdo svoj dopis ali sporočilo, kakršne koli vrste za objavo podpis s svojim polnim imenom in naslovom, smo prejeli v zadnjem času zopet vrsto dopisov in obvestil brez vsakega podpisa ali s tujim izmišljenim imenom. Opozarjamo vse, da grede vsa taka obvestila in dopisi naravnost v koš, ker ne moremo prevzeti odgovornosti za njihovo vsebino!

Vodna energija

OTTAWA, Can. — Okoli 98% vse električne energije v Kanadi daje vodna sila.

KANADSKA DOMOVINA

Iz slovenskega Toronta

Ing. B. Golob:

Pozdrav Kanadi

V čast si štejem, da morem pozdraviti tudi našo novo domovino in to ob zori njenega drugega stoletja. Če kdaj, je letos, je sedaj na mestu, da vsi Kanadčani rečemo besedo, ker zgleda, da je borba med Kanadčani francoskega in anglosaksonskega izvora začela prestopati bregove, kot da bi ta borba hotela uiti iz rok.

Leta in leta že slišimo govori o dveh kulturah in o dvojezičnosti; poslušamo razne definicije o teh problemih, pa je zadeva kar naenkrat priklopela do viska: govori in obtoževanja med najvišjimi predstavniki oblasti puščajo nas Kanadčane zaprepasčene, ko vidimo, kako se je vsa dobra volja — skozi leta negovana — razletela na kosce.

Iskrečno upamo, da bo iz izkušenj preteklosti nastal kanadski državni narod, ki ga bodo sestavljala mnoga različna ljudstva; ljudstva različnih rasnih izvorov z enakimi obveznostmi in tudi z enakimi pravicami. Mi vsi vemo, da v praktičnem življenju nismo deležni vseh teh pravic, četudi so nam po ustavi in zakonih zagotovljene, toda s pokojnim J. F. Kennedyjem izjavljamo: "Ne sprašuj, kaj more domovina narediti zate, vprašaj, kaj moreš ti narediti zanjo."

Amerikanci slovenskega izvora so šli skozi dobo preizkušnje in so se odlično odlikovali z osebnostmi, kot sta senator ZD Frank J. Lausche in sodnik A. Prijatelj iz Clevelanda. Mi smo ponosni, da smo Kanadčani slovenskega izvora; pod tem vidikom moramo pregledati naš doprinos tej veliki deželi, kajti to je naša država. Vsi vidiki naših duhovnih, kulturnih, akademskih in gospodarskih uspehov naj bi se osredotočili v eno samo misel: ko opravljamo po naših najboljših sposobnostih naše vsakdanje delo, gradimo močno, združeno in ponosno Kanado.

Moja dvanajst-letna hčerka mi je za ta govor dala nasvet: "Če hočeš biti koristen državljan, voli stranko, ki bo najbolje vodila deželo." In še eno misel je dodala: "Ne godrnjaj nad davki!" Mar nima dekletce prav!

Kanada je še vedno mlada država, če jo primerjamo s slavnim in staro zgodovino drugih narodov. Sto let že išče svojo narodno identiteto in tipanje za njo še ni končano. Na nas vseh Kanadčanov je, da težimo za dosego narodne zrelosti; podlaga naj ji bo naš osebni značaj; tako bomo po magali doseči zrelo družbo z lastno kanadsko identiteto, ko bo Kanadčan ponosen v zavesti velike in bogate države; države sestavljene iz različnih elementov in skupin, a združene z enim samim ciljem: za večjo slavo božjo, za blaginjo cele države in v korist vsakemu posamezniku. S temi mislimi želimo zaključiti pozdrave Kanadi ob stoletnici in pozdrave sorojkam slovenskim Kanadčanom. — Hvala lepa! (Pozdravni govor Kanadi ob stoletnici na VIII. slovenskem dnevu 30. jul. 1967.)

"Škof Rozman"

Po Torontu se že prodaja težko pričakovano delo v obliki krasno vezane knjige, ki je "duhovna podoba velike osebnosti na prelomnici časov." Naslov knjige je "Škof Rozman." Saj

prav za prav še ni dolgo, ko je bil med nami. Z odprtimi usti, z očmi in ušesi smo ga poslušali, ko je kot oče učil s prižnice. Oblegali smo spovednico, v kateri je predsedel ure in ure. Na duhovnih vajah nas je vzgajal in vodil. In danes, da ga ni več živega med nami? Da, tako pove knjiga, ki jo je spisal prvi slovenski župnik v Kanadi dr. Jakob Kolaric C. M. in jo je izdala in založila Družba sv. Mohorja v Celovcu. Knjiga s kazalom obsega 381 strani z mnogimi slikami. Najboljši papir, krasna rdeča vezava z zlatimi črkami. Že vsa oprema knjige je vredna velike osebnosti, ki jo opisuje. Je pa to šele prvi del, ki opisuje dobo od 9. marca 1883, ko je bil Gregorij Rožman rojen, pa do meseca julija 1930, ko je bil že eno leto pomožni ljubljanski škof s pravico nasledstva. Toliko za danes o tej knjigi; lepi, pravim, ker dr. J. Kolaricu beseda tako lepo teče in je znan kot znanstveno skrben raziskovalec. Knjiga stane vezana \$5.00. Za naročila po pošti je treba poštino posebej plačati.

Uprava Slovenske pisarne
618 Manning Ave.
Toronto 4, Ont.

Kaj delajo uršulinke na Tajskem

(Nadaljevanje)

Novicijati za mlade Siamke. — Na severu Sijama (Tajske), v Chiangmai-u imamo tudi veliko šolo z nad 1200 učenkami od otroškega vrtca do pred-univerze. Tu je najmanj katoličank med našimi učenkami, a tu imamo največ katehumenov in vsako leto več krstov. Tudi uršulinski novicijati za mlade Sijamke je tu. Voditeljica pa je iz Kanade. Saj veste, uršulinke smo internacionalen red in v vsaki naših hiš imamo med 15 redovnicami 6 ali več različnih narodnosti: Chiangmai je šele mlad misijon, šteje le okoli 10 katoliških družin. Mesto se pa hitro dviga, zlasti odkar ima univerzo. Velikodušna Amerika pomaga graditi te krasne visokošolske stavbe. Nekako polovica je dograjena na obširnem kampusu ob vznožju gore Doi Suthep. Pa tudi uršulinke smo tu. Ravno nasproti glavnega vhoda smo kupile vzajemno z jezuiti lepo zemljišče in tu gradimo Katoliški akademski dom. Osrednja zgradba že deluje 3 leta. Tu je prostorna kantina, knjižnica, dvorana za prireditve in zabavo, pa tudi cela vrsta sob za posebne ure in posvetovanja. Seveda imamo tudi lično kapelico. Na levi je obširno poslopje za spalnice akademikov. Trikrat več se jih je priglasilo, kot jih morejo sprejeti. To vodijo jezuiti. Na desni je prostor za spalnice za akademikarke. Ta še čaka, da zasadijo lopate me, uršulinke. Razne ovire so tu, zlasti pomanjkanje redovnic. Zato je treba čakati. Je katera med vami z akademsko izobrazbo, ki bi prišla na pomoč?

Kraljica sveta — najmlajša šola. — Imamo pa še eno šolo, našo najmlajšo, tu v Bangkoku. Imenuje se Regina Mundi. Tu sem zaenkrat tudi jaz. Imamo vse od otroškega vrtca do pred-univerze. Smo v skrajnem predmestju milijonskega mesta. Vseokrog so novonaseljenci iz Kitajske. Nepismenost je zelo velika med njimi. Vsak dan slišimo o tatvinah in ropih mladoletnikov. Policija ima dosti opravka z njimi. Cele vrste hiš tu okrog še nimajo nobene številke in njih prebivalci niso nikjer vpisani. Vsako soboto, ko ima redna šola prosto, imamo pri nas šolo za te počestne otroke. Okrog sto jih pride. Poleg abecede, računstva in krščanskega nauka, dobijo tudi ko-

silo. Po kosilu so pa igre. To je veselje. Nestalnost je velika, zato pa dobi darilo tisti, ki pride šest zaporednih sobot.

Za napol odrastle imamo tudi večerno šolo. Vzgoja je edino sredstvo, dvigniti socialno in moralno to velikansko maso človeštva okrog nas. Kdor zna pisati in brati, lahko najde delo in z njim zaslužek in vstop v človeško družbo. Vaši dolarji nam bodo neizmerno prav prišli pri tem delu.

Kameleon v spalnici in kača v kopalnici. — Pa ne smete pozabiti, da je Bangkok v tropični deželi. Ne samo, da okrog nas mrgoli otrok, tudi mrčesa se težko ubranimo. Ali poznate kameleona? Iz družine kuščarjev je. Ko sem prišla danes popoldne v spalnico, je sedel krepak samec, kakih 30 cm dolg, z lepim grebenom na glavi in po hrbtu, na moji postelji. Skušam ga zapoditi, pa je samo odprl gobček, pokazal majhne zobce in se ni ganil. Kar zapazim, da je samica pod posteljo. Tudi ta se ne gane. Očividno sta si izbrala mojo sobico za gnezdo. K sreči sta mi prišli na pomoč dve naši delavki in z metlami smo ju spravili ven. Kameleon je zelo lep. Če sedi na grmu z rdečim cvetjem ima glavo rdečo, truplo pa zeleno. Če je pa na zemlji, je rjav kot prst. Pred nekaj dnevi sva s sestro opazovali na vrtu samico, ki je ravno zakopavala 4 bela jajčeca v velikosti velikih fiziologov. Tu je njene skrbi konec. Sončna toplota jih bo izvalila. Mladi kameleoni, komaj nekaj cm dolgi, si že sami znajo iskati hrano.

Pretekli teden je sosestra zvečer stopila v kopalnico. K sreči je odprla luč, kajti počez tal je ležala črna kača. Sestra je brž odhitela po kako gorjačo, a ko se je vrnila, je videla le rep, ki je izginil v luknji v kotu. To so čari tropičnih dežel.

* *

Tajska (Sijam) ima med 32 milijoni prebivalcev le 120,000 katoličanov. V Bangkoku samem jih je 30,000. Imamo 5 škofov in dva nadškofa. Ta dva sta oba Sijamca. Vsi skupaj vneto delamo, da se koncilska obnova uresniči tudi v tej deželi, ki je še prava trdnjava budizma. Kdaj bo padla na kolena pred Gospodom? Skrivnost božja. Drugi je, ki seje in drugi je, ki žanje, pravi Gospod. Srečni smo, da smemo sejati, čeprav ne vidimo klasja. — Najlepše pozdrave . . . hvaležna v Gospodu,

Marija Ksaverija Pirc O.S.U.

Odhajajo . . .

Dne 23. avgusta letos je zapustil svojo družino rojak g. Ciril Gorjup, 64 Mimico Ave., Mimico. Zapustil je ženo Otilijo, roj. Kovarič, in sina Metoda, doma v Sloveniji pa sestro Marijo Zbogor. Pogrebna maša je bila v cerkvi Brezmadežne s čudodelno svetinjo. Počiva pa na pokopališču, ki nosi lepo ime "Gora miru". Iskreno sožalje sorodnikom!

Por.

Župnijske vesti

Tudi v župniji Brezmadežne s čudodelno svetinjo se je začela slovenska šola v soboto, 9. septembra. Začetek je bil s v. mašo ob 9. dopoldne. Po maši so učenci odšli v veliko dvorano, kjer so jih učitelji razdelili po razredih in jim dali potrebna navodila. Reden pouk pa se bo začel naslednjo soboto, 16. septembra 1967.

V isti župniji bodo tudi imeli denarno nabirko za nakup kosa zemlje, s hišo, kar oboje bo sedanje cerkveno zamljišče zaokrožilo in povečalo ter dalo župniji novih prostorov, ki so zlasti šolskimladini tako zelo potrebni. Od denarne nabirke bo odvisno, ali se bo kupčija hiše posrečila ali ne. Hiša bo po poro-

čilih dobila ime "Dom slovenske mladine." Lastnik zahteva za hišo in zemljišče \$35,000.

Druga nedelja v septembru ima poseben namen. V Torontski nadškofiji bo to nedelja posebne nabirke za papeške dobrodne namene. V zadnjih časih se vedno bolj sliši, kako velikodušno sv. oče podpira potrebne rezeve po vsem svetu, bodisi da so postali potrebni zaradi vojn, revolucij ali zaradi naravnih nesreč.

Por.

L. Ambrožič st.:

OBLJUBA DELA DOLG

XXXI

Ob ponedeljkih je bilo treba skoraj vedno oprati kočijo ali vsaj koleselj, kar je bilo umazano od nedeljskega izleta. Ko sem bil pri tem delu, me je gospodar stalno opozarjal: Lojze, peri z vodo, ne s kunjjo ali gobo, kar sem pač imel slučajno v rokah. Hotel mi je s tem povedati, naj ne drgnem z blatno krpo, da se ne odrgne lak na kočiji. Mi je vzel nekaj časa, da sem se domislil, kaj mi hoče povedati. Nekaj časa po smrti gospodinje, moje male tete, je družina še držala skupaj in so se vsako nedeljo skupaj kam ven peljali. Tudi mene so včasih vzeli s seboj. Ker je pa bil ravno tako kot gospodar, tudi kot oče, strašno siten in natančen, se je tudi družina začela kmalu razbežavati.

Vsak je dobil vzrok in je šel na svoje, samo, da se je ognil očetovega nadzorstva. Kako lepo je bilo, ko smo se v začetku skupaj peljali na gospodarjev rojstni dom skupaj z družino. Bili smo prijatelji, čeravno so bili oni razen najmlajšega Tončka starejši od mene in je bil Ivan že na vseučilišču, Vinko pa v zadnjih razredih gimnazije. Anica je naredila licej, potem se pa kmalu poročila z veletrgovcem Pogačnikom na Dunajski cesti. Ivan je postal arhitekt in umetniški kritik, Vinko pa neki "višji bančni uradnik". Tonček je pa naredil meščansko, potem pa ostal doma, ker ga je oče nameni za naslednika. Moral je pa v prvo svetovno vojno in je v Tirolah padel. Če smo se peljali na Praprotno polico in Velesovo spomlad, smo vzele pot skozi St. Vid, tacenski most in naprej zato, da smo vdihavali tisti zdravi duh smrekovih nasadov, skozi katere smo se vozili tam nekje, kjer je danes veliko ljubljansko letališče (aerodrom). Vsakokrat smo sredi gozda ustavili in se sprehodili po smoli nasičenem zraku.

Nedavno smo šli tako zgodaj od doma, da smo prišli še v Velesovo k maši, potem pa nazaj na gospodarjev rojstni dom h kosilu, ki je bilo prilično vedno enako. To je: juha od presušene svinjine, nekaj malega tega mesa, pa vrhana skleda štrukljev ali knedelnjov, kakor so jim že rekli, poleg njih pa posoda z neko sladko omako, v katero smo vsi pomakali tiste nedeljske-cmoke, ko smo jih jedli. Ni bilo slabo to. Meni se je kar dobro zdelo tisto posladkanje, le smešno je bilo, ko smo vsi stegovali roke v tisto sladkobo in drug drugega čakali, da smo prišli na vrsto. Vsi smo se jih pa napokali do sitega.

Če smo se peljali tja gori v jeseni, smo pa šli vedno po Dunajski cesti skozi Ježico, Crnuče, Trzin, nato pa na Mengeš in naprej. To pa samo zato, da smo čuhali cvetočo ajdo, ki jo je bilo posebnost od Mengša naprej polne njive. Naš gospodar ni bil samo siten in natančen, pač pa tudi praktičen mož v vsakem oziru. Ves čas med vožnjo je kazal otrokom to in ono in jih vedno tudi opozarjal na smrekove, ozi-

roma na ajdove duhove, na njih zdravje in prijetnost.

Spominjam se, kako sta mi gospodarjeva dva brata, oni, ki je bil na domu, in oni, ki se je priženil kake deset minut proč od doma, vedno prigovarjala, da, kadar se bom ženil — na kar takrat še nisem nič mislil — naj pridem po nevesto v Praprotno polico ali v Velesovo. Tu, da so strašno poštena dekleta, čista in brezmadežna, ki bodo pozneje pridne gospodinje in dobre matere. Jaz prav nič nisem dvomil v to in tisti čas sem bil prepričan, da, če bo kdaj res nastala taka misel in potreba, da bom res tako naredil. Vedno me je pa ob tem govorjenju malo rdečica obletavala — ne vem zakaj . . . pa sem jima pritrdil, da bom storil tako. Vendar pa, ko je po daljših letih prišlo do tega, nisem šel tja gori, pač se pa ustavil nekako na pol poti in tam utrgal rožo, nežno, mehko kot žamet, o kateri sem sanjal, da bo vedno cvetela in izžarevala prijetne duhove kot takrat pred utrganjem, a me je pozneje včasih tudi opraskala s prikritimi trni . . . Pa takele špansosti pustimo za pozneje in ostanimo pri Zormanu.

Kakor sem že zgoraj zapisal, da so se radi očetove sitnosti in stalnega kreganja otroci kmalu razleteli in porazgubili na vse strani, da so bili čim dalje proč od njega. Tako tudi ob nedeljah ni nihče več šel z njim na izlete. Zato je pa večinoma vselej vzel mene s seboj, da sem popazil na konja pred gostilnam ali mu kaj drugega postoril med potjo. Pogovarjala sva se med potjo zelo malo ali nič. Nekoč sva se peljala proti St. Vidu, nato pa v vasi Trata zavila na desno, se peljala mimo škofovih zavodov proti Klečam. Nekako sredi poti med Zavodi in Klečami sva srečala rejena rumenega mačka. Že od daleč sem ga gledal, kako je mahal sredi ceste nama nasproti. Mislim sem, da ko se mu bova približala, bo gotovo skočil s ceste v travo. Pa ni. Pač se je pa lepo po predpisih ognil na pravo stran, da smo se srečali, potem jo pa takoj zopet zavil na sredo ceste. Ko je šel mimo naju, se mu je gospodar odkril in ga pozdravil z: "Dober dan, maček!"

To je bilo tudi vse, kar je bilo na tej vožnji zgovornega. Ker je bil mož vedno slabe volje, siten in zafkljiv, se jaz nisem upal načeti nobenega razgovora. Tokrat sva se peljala v gostilno pri Unku v Klečah. Gostilničar Unk je jemal od Zorman vina za svojo gostilno, je pa Zorman takole kake dvakrat na leto obiskal svoje odjemalce in dal za pijačo. In tu pri Unku sem jaz prvič jedel cvrte piščance (po-hane piške). Gospodar mi je dejal: Konja priveži in odeni, potem pa pridi notri. Nič rad nisem takrat hodil v gostilno (sedaj bi pa šel rad, pa v Kanadi nobene ni!), vendar sem ga ubogal in šel za njim.

Po pozdravu in kratkem razgovoru je naročil zate in zame piščance. Ker so bili takrat piščanci redka prikazen na mizi, sploh nisem vedel, kaj to je. A določil pa tako, da ne bom nikdar pozabil. Kar samo se je tajalo v ustih in kar prehitro se je stajalo. Skoraj bi še kosti pojedel, saj so bile tako bele in mehke. Pa, ker jih gospodar ni, sem jih tudi jaz pustil na krožniku. Pri nas so bili za pohanje samo zelo mladi piščanci in krmljeni z naravno hrano, zato pa tudi dobri, mehki, sočni. Tukaj so starejši in umetno krmljeni, zato pa prav nič dobri. Nekaj je pa morda krivo temu tudi to, ker imamo — prepolne . . . Vino mi je gospodar tako natakval v kozarec, da sem vse malo drugače videl. In zdelo se mi je, da so se

ta čas škofovi zavodi zasukali na drugo plat. Nato pa nisem pomislil, da sem se pripeljal mimo njih od nasprotne strani kot navadno. Ker v Klečah sem takrat bil prvič. Bilo ga je res malo preveč. Še doma na dvorišču so se vsi predmeti malo vrteli okrog mene.

Moj gospodar je navadno vstajal ob štirih zjutraj. Ob pol petih je redno vsak dan odšel k frančiškankam k maši. Ob petih ali pa že preje, so se pri frančiškanih začele maše in on je bil razen nedelj vsak dan pri peti maši. Do tja je imel točno pol ure. Predno je odšel, je pa vedno mene poklical, naj vstanem in grem trgovino pometat. Zanimivo je, da ni hodil po tratoarju, ampak vedno po sredi ceste, pa naj je bilo blato na cesti ali pa prah. Če bi danes to delal, bi ga hitro avto povozil. Jaz sem po nekoliko pretegovanju vstal, vendar se mi je tudi dogodilo, da sem se obrnil in nazaj zaspal do časa, ko se je gospodar vrnil od maše. Joj, takrat je pa bil ogenj v strehi. Kako me je mož ozmerjal in zaničeval, da sem včasih cel dan premišljeval ali res nisem prav nič vreden.

(Dalje sledi)

Razgovori o Cipru so ostali brez zaključka

Razgovori med predsednikoma vlad Grčija in Turčije preteklo soboto in nedeljo niso privedli do rešitve spora.

ATENE, Gr. — V soboto so se sestali predsednika in zunanja ministra Grčije in Turčije s

svojimi sodelavci v mestu Kesan na turški strani v bližini grške meje v Traciji. Razgovori so se nadaljevali naslednji dan v grškem mestu Aleksandropolis. Skupno so trajali 14 ur in iz optimističnih poročil in napovedi o pripravih za razgovore je izgledalo, da bi utegnili priti do kakega sporazuma.

Razgovori so potekali mirno in v dobrem ozračju, vendar zaključno poročilo ne pove nič o kakem dejanskem uspehu. Izražala le upanje, da bo prišlo do zblizanja pogledov in rešitve vprašanja neke v bodočnosti.

Predsednik turške vlade Su- lejman Demirel je moral po konferenci v nedeljo naglo v Istanbul, kjer je bil v gosteh jordanijski kraj Husein. Grško delegacijo je vodil predsednik vlade Konstantin Kollias.

Izgledalo je, da se bosta Turčija in Grčija domenili o razdelitvi Cipra v grški in turški del in priključitev teh delov k Grčiji in Tučiji. Delitvi otoka se upira grško prebivalstvo na Cipru, zlasti njegov vodnik predsednik ciprske republike pravoslavni nadškof Makarios. Proti njej je tudi vodnik upora ciprskih Grkov proti angleški oblasti Grivas, ki je na Cipru poveljnik vseh tamkajšnjih grških čet. Grivas hoče priključitev celega Cipra Grčiji. Turki na to ne bodo radi pristali brez kakih posebnih drugih ugodnosti. Nekateri so v zvezi s temi govorili o možnosti odstopa dela grške Tracije Turčiji, od koder naj bi se Grki izselili, tja pa se prese-lili ciprski Turki.

Bodi previden in pazljiv, pa se boš izognil marsikateri ne-reči!

CLEVELAND, O.

Moški dobijo delo

MACHINISTS

THE CLEVELAND PNEUMATIC Tool Co.

3784 E. 78 St. 341-1706

A Subsidiary of
PNEUMO-DYNAMICS
Corp.

MACHINISTS

TO WORK ON
AERO SPACE
MISSILE and

Aircraft Components

KELLER - HYDROTEL

Contouring and profiling
Machines

HORIZONTAL BORING MILLS

TURRET LATHES

GAP TURRET LATHES

ENGINE LATHES

MILLING MACHINES

RADIAL DRILLS

NUMERICAL CONTROLLED MACHINES

DOBRA PLACA OD URE IN

DRUGE UGODNOSTI

Predstavite se osebno
od 8.15 dop. do 5. pop.ali kličite
341-1706

za čas sestanka

An Equal Opportunity Employer
(176)

CLEVELAND, O.

Delo za moške & ženske

Moški ali ženska
dobi delo čiščenja veletrgovine in pekarije. Delna ali polna zaposlitev. Začetna plača \$1.70.

IANI'S BI-RITE SUPER MKT
5360 Mayfield HI 2-2300
(177)

Ženske dobijo delo

Iščemo pomočnico
za splošna hišna dela, en dan tedensko, družina odraslih na vzhodni strani. Za pojasnila kličite 268-1995. (175)

MALI OGLASI

V najem
5-sobno neopremljeno stanovanje, spodaj, na Homer Ave. se odda dvojici. Na novo barvano. Kličite HE 1-9482. (177)

V najem
4-sobno stanovanje s kopalnico, spodaj, plinski furnez, garaža, se odda odraslim v st. clairski slov. naselbini. Cena zmnerna. Kličite 391-3895. —(174)

Ženitna ponudba
Slovenski fant iz Avstralije, 28 let star, veren in pošten in se namerava prihodnje leto preseliti v Kanado, bi rad spoznal slovensko dekle približne starosti. Ponudbe na upravo A.D. pod značko: "Oddaljeno srce".

Hiša naprodaj
6-sobni bungalov, 3 spalnice, klet, garaža, v Euclidu, na 280 E. 255 St. Prodaja lastnik. Kličite 732-8041. —(177)

Prodajam sode in mlin
Prodajam 2 večja vinska soda in nekaj manjših ter mlin za grozdje. Zglasite se na 18400 E. Park Drive ali kličite 531-7349. —(12,14 sep)

Lastnik prodaja
dobro enodružinsko hišo s 3 spalnicami, klet, rekreacijska soba, blizu Euclid Beacha. Za pojasnila kličite IV 1-7005. —(177)

Gramofonske plošče

SLOVENSKE IN DRUGE
uvožene iz starega kraja.
Največja izbira na tem
kontinentu!

Zahtevajte brezplačne kataloge
v svojem jeziku!

COMET RECORDS
555 St. Clair Ave. W.
Toronto, Ont. Canada

ČEZ STENO

SPISAL IVAN BUCER

Pritisnil se je s prsi k skali in skoraj kriknil: "Ugajam! Da, to je, samo to!" Iz skal se mu je zarezalo v obraz kruto spoznanje. Htel je po polici na levo in se spet zagostil v ozek kamin. "Ugajam ji, s telesnimi očmi me gleda in meso čaju je zapeljalo." Misli je, da govori duša, pa se je le vzbudilo tisto, kar je spalo v obeh: v vročem dekletu z juga in v človeku z grobo, prirodno silo.

Ljubezna pa je bila tako daleč! Poganjal se je navzgor, niti roke ne bi iztegnil, če bi omahnil. Zamrlo mu je vse, le vihar na Prisojniku mu je plesal pred očmi. Ali res ni ljubil? Ali je to, kar je žgalo v njem, le zabloda, plamen, ki zagori in ugasne? Spomnil se je poti na Prisojnik. Ali ni tedaj tako jasno videl, da je njegovo hrepenenje le utrinek, ki prereže nebo s svojo svetlobo in ugasne. Prilezel je čisto na levo na rob, na skalnat greben in po njem izstopil iz stene.

Bil je zadnji čas, ker telo mu je klonilo pod težo zadnje resnice. Sedel je na tla. Steno je prelezal! A nič tistega veselja nad zmago ni bilo, nič samozavestnega. Duša je bila prazna in nemo je strmela v novo misel. Blodnja je bila. Ni bilo prav, da je veličino narave kalil s svojo noro slo.

Popravil bo vse. Stopil bo na pot pokore, ko se bo vklebil v zakon. Prevzel bo nase krutost stvarno življenje z vsakdanjimi dolžnostmi. Spustil se bo na njeno stopnjo, zlomil bi se sebi vse in na novo bosta skupaj hitela k novim vzorom. In duhovna ljubezen bo vzniknila iz njunega skupnega hotenja po boljšem in lepšem.

Poiskal je dva pripravna, ostra kamna in prijel vsakega z eno roko. Z njima si je pomagal čez ledenikov jezik, ki ga je moral preiti, da je mogel do Kredarice. V plezavnikih mu je drselo na ledu, trudil se je in zabadal kamenje v strmi led. S čela mu je teklo in z muko je dosegel skalovje in se po njem hitro približal Triglavskemu domu.

XIV.

Pred vrati Triglavskega doma je stala Melita in gledala proti Krmi, ki je kot začaran vrt zelenela sredi skalovja. Pravkar so se vrnili z vrha in prvo, kar jo je skrbelo, je bilo, da je vpra-

šala oskrbnika, če je med tem prišel Janez. Stala je in strmela v daljo. S Krme ji je šel pogled proti vrhu Triglava, ki je rasel nad ledenikom. Gori na temenu je videla stolp in po grebenu so se pognikale tri postave, ki so se jasno odražale na temnem nebu. Zveselila se je, ko ga je ugledala. Tedaj je zaškrtal pesek in za oglom se je pojavil Janez. Bil je še vroč od naporov, globoko je dihal, vse telo je oblival znoj. Zveselila se je, ko ga je ugledala. Stopila mu je naproti in mu ponudila svojo mehko roko:

"Torej ste srečno zmagali?"

Ves čas sem se bala, da se vam kaj pripeti."

"Bali ste se?"

"Da." Le gledala ga je in nič več mu ni mogla reči. Kot davi ob slovesu, tako bi mu zdaj rada rekla nekaj lepega, prijetnega, pa ni našla besede.

Skupaj sta odšla v dom in stopila v jedilnico. Z glasnimi klici sta Janeza pozdravila Lipovec in Polde. Agna in Stana sta mu moleli roki:

"Srečno! Zdaj pa kar za našo mizo!"

Ponudili sta mu stol, na katerega je moral sedeti. Melita se je spustila na klop njemu nasproti. Nagajiva Agna se je sklonila in ji neopazno zašepetala: "Torej si ga le pričakala." Glasno je pa dejala. "Ves čas smo vas imeli v mislih."

"Da," je naglo pristavila Stana. "Melito je vsakih deset minut skrbelo: Bog ve, kje je zdaj Košak? Morda je pravkar v nevarnosti, čisto sam je in nihče mu ne more pomagati."

Njo je zalil temen val rdečice. Kako sta nagajivi! Tega pa ne povesta, da sta ga tudi sami občudovali, da se upa samcat v steno, in se navduševali ob Lipovčevem opisovanju nekaterih njegovih znanih vzponov. Janez ni vedel, kaj bi odgovoril. Rešil ga je oskrbnik, kateremu je naročil:

"Prosim vas, pripravite mi vročega čaja."

Ko je oskrbnik odšel, se je obrnil k Meliti:

"Gospodična, ali bi lahko dobil čevlje, da se preobujem."

Prinesla mu jih je.

"S čim naj vam poplačam trud?"

"Da nam od kraja do konca

CHICAGO, ILL.

MALE HELP

MECHANICS

Wrapping & Packaging

Men with candy machine experience. Should know cut and wrap — Rose, Foregrove Ideal form fill — Triangle, Hansella & Transwrap; overwrap — Package, Lynch. Good pay, fringes, steady work. Excellent opportunity for alert men. National manufacturer expanding new Chicago plant. Apply at Employment Office

73rd & Cicero

or phone Personnel Manager at 581-6100.

TOOTSIE ROLL INDUSTRIES INC.

(175)

SHIPPING AND RECEIVING

Some knowledge of foreign shipments and routing required. Excellent working conditions.

* 10 to 12 Paid Holidays * Paid Life Insurance * Hospitalization and Major Medical Insurance * Excellent Retirement Program * 2 to 4 Weeks Vacation.

Call now MI 2-6969, ask for Mr. RENEKER

UNDERWRITERS LABORATORIES, INC.

An Equal Opportunity Employer

(175)

opišete vso turo, ki ste jo napravili."

"To je pa malo. Samo trenotek morate počakati, da se obujem in umijem." Pokazal je prste, ki so tu in tam krvaveli, ker jih je ranilo ostro kamenje. Sezul je plezavnike, nateknil čevlje in odšel v kuhinjo, da si umije razpraskane roke.

Medtem ko ni bilo Janeza, se je Melita hudovala:

"Vse kar je prav! Ali mu je bilo treba praviti tisto?"

"Zakaj pa ne? Saj je bilo res."

"No, da..." V zadregi je bila.

"Ali morata vse izblebetati? Zdaj si bo še kaj domišljeval."

Zahihitali sta se. "Če si kaj misli, si ne bo domišljeval, ampak bo kar zadel."

Melito je ujezilo, da so ji stopile solze v oči: "Od samih spletk bi živeli. Pred seboj pometajta!"

Lipovec je miril: "Nikar! Kam ste pa zašle? — Sicer bi ga pa Meliti privoščil; tebi, Agna, pa niti najmanj ne. Te predobro poznam."

Zdaj so se pa vse tri spravile naedenj: On se v take reči ne sme vtikati! To so naše zadeve! "O katerih se javno prepira!" je oponesel. Kdo se prepira? Ali je pogovor že prepri? Če je toliko bedast, da misli, da jim oni nerodni Košak ugaja, se silno moti! Se tega bi bilo treba, da! Ali pa ni vpravl on do neba poviševal njegovih del?

Tedaj se je vrnil Janez in nesel s seboj čaj. Tako je prekinil ploho, ki se je ulila na ubogega Lipovca.

Niso mu dali, prej miru, dokler ni začel pripovedovati.

"Kar v kratkih potezah bom opisal. Moram namreč še danes nazaj v Aljažev dom," je rekel.

"Kako to?"

"Brat in onidve gospodični me čakajo, da jih jutri popeljem sem gori na Triglav."

"Kam pa mislite potem?" je vprašal Lipovec.

"Skozi dolino Za jezerom. V koči pri Triglavskih jezerih bomo prenočili."

"Tako? Potem se pa spet vidimo. Tudi mi bomo tam."

Nato je pripovedoval. Risal je kamine, vzpone čez težavna mesta, smolo v gladkem dimniku, žlebove, plošče in balkone. Govoril je prijetno, zanimivo, da so ga verno poslušali in pazili, da jim ni ušla niti besedica.

V koči je bilo še nekaj drugih

turistov. V posebnem kotu za

pečjo — v Aljaževem kotu — sta bili dve turistki in trije turisti, očitno Hrvati, listali po Bad-juri in se prepirali o poteh. Za sosedno mizo je sedelo nekaj starejših ljudi. Zanimali so se, odkod je prišel Janez. Povprašali so oskrbnika, ki jim je odvrnil, da je menda preplezal severno steno. "Ali je bil sam?"

— "Da." — Nekdo se je modro izrazil o norcih, ki nosijo prodajati kosti tja, koder se ne splača. Pa so še drugi pritegnili in skupno so jadikovali nad ubogo mladino. Da, ko so bili oni mladi, je bilo drugače! Zložno, po lep-pih potih si lazil, ustavil si se tu in tam, hodil v kočice na cviček, se lepo sprehajal, potem pa šel spet počasi in prijetno do druge postaje. In kako ves drugačen pogovor je bil takrat po kočah! Sala in zabava, važne misli o politiki in vremenu, o kozah in pastirjih. Višek je bil, ko si zaspal ob zvokih kravjih zvoncev. A danes? O ti nesrečni mladi ljudje! Dreve navzgor in navzdol, zaletavajo se v stene, nobena smer jim ni prehuda. Za lepo speljane poti ne marajo, te so jim le za to, da hitreje dosežejo mesto, odkoder napadajo vrhove z vseh mogočih strani.

In njihov pogovor? Semintja kaka šala, drugače se suče njih beseda le o naporih, plezanjih, o nekakšnem opazovanju in boljšanju samega sebe v nevarnostih. Sploh je njihovo vedenje v gorah nerazumljivo. Kot bi ne bile planine samo za to, da pride iz mesta in se naučijo sve-žež zraka, pa da oddaleč gledaš bistvo prirode in občutiš pri tem prijeten strah, ki te šegeče ob misli, da si na varnem. In če takemu kaj rečeš, ti odvrne, naj

najprej poskusimo, potem govorimo. Kaj pa! Ali nismo dovolj skušeni?

Petorica dijakov se je pravkar pripravljala, da odide na vrh Triglava, za katerega potrebuješ odtod pičlo uro lazenja ob klinih. Zateknili so si za pasove volnene jopice, eden se je oprtal z nahrbtnikom, in odšli so v hladni, planinski zrak. Sonce se je že nagnilo precej proti zapadu. Lahen veter je vlekel od severozahoda, gorski ptiči — kav-

V BLAG SPOMIN

OB PRVI OBLETNICI ODKAR JE V GOSPODU PREMINUL NAŠ LJUBLJENI SIN, OČE IN BRAT

Albert A. Maver

Izdihnil je svojo plemenito dušo dne 12. septembra 1966

Spomin na Te je naš zaklad, saj vsak od nas Te imel je rad, pri Bogu zdaj se veseliš, a v naših srečih še živiš.

Zalujoci:

mati JENNIE,
hčerka JEAN,
sinova ALBERT in JOE,
sestre JEAN LOURIN
in ALBINA MARSEY,
brat TONY
in OSTALI SORODNIKI.
Cleveland, O., 12. sept. 1967.

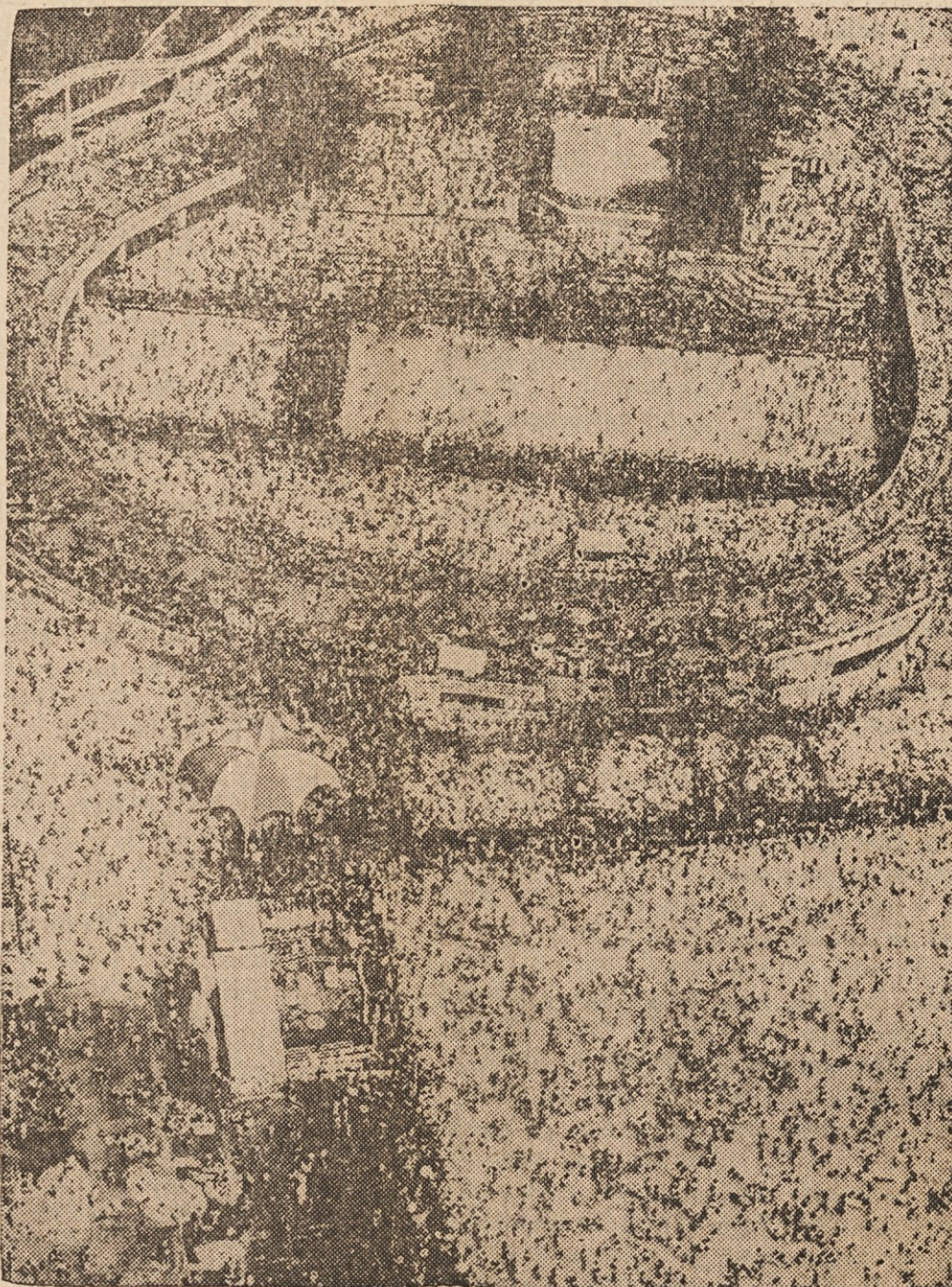
MULLALLY POGREBNI ZAVOD

Nahaja se med Memorial Shoreway in Lake Shore Blvd.
365 E. 156th St. KE 1-9411

- ★ Vse predpriprave v naši posebni privatni sobi.
- ★ Vera, narodnost in privatni običaji upoštevani.
- ★ Parkirni prostor. Zračevalni sistem.

24 urna ambulančna posluga in aparat za vdihavanje kisika.

BOJ ZA PROSTOR NA SONCU — Japonsko glavno mesto Tokio ima preko 10 milijonov prebivalcev, je največje mesto na vsem svetu. Poleti se Tokijčani gnetejo na brezgovih voda in v javnih kopališčih vseh vrst. Slika kaže posnetek kopališča Tošima, kjer se je nagneto 48.000 ljudi, tako da se mora vsak od njih naravnost boriti za prostor na soncu, kaj šele za prostor v vodi.

kam podobni — so se lovili po skalah in spreletavali po sinjini. Vsa kamnita priroda se je nemo pripravljala na bližnjo noč, ki bo priplazila iz zatohle nižine. (Dalje prihodnjič)

K

K

S

J

AMERIŠKA SLOVENSKA KATOLIŠKA JEDNOTA

(K. S. K. J.)

nudi ljubezno bratsko pomoč svojim članom in članicam, vdovam in sirotam v slučaju bolezni, nesreče ali smrti.

AMERIŠKA SLOVENSKA KATOLIŠKA JEDNOTA sprejema moške in ženske od 16. do 60. leta; otroke pa takoj po rojstvu.

- izdaja najmodernejše vrste zavarovalnih za odrasle in za mladino;
- od \$500.00 do \$15,000.00 posmrtnine
- za onemoglost, poškodbe in operacije do vsote \$600.00
- za odrasle člane bolniško podporo po \$1.00 ali \$2.00 na dan;
- članom posodi denar po 5% obresti za nakup doma.

K.S.K.J. je najstarejša slovenska podporna organizacija v Ameriki.

Premoženje \$16,300,000.00

Članov - 45,000 Certificatov - 47,500

Veljavna zavarovalnina \$39,700,000.00

Solventnost - 118.99%

Za seznam in pojasnila o tajniku ali tajnici v vaši okolici izpolnite izresek in pošljite na glavni urad K.S.K.J.

AMERICAN SLOVENIAN CATHOLIC UNION (K.S.K.J.)
351-353 No. Chicago St.
Joliet, Illinois 60431

Radi bi več pojasnila o K.S.K.J. ter ime in naslov tajnika(ice) v naši okolici.

IME

NASLOV

MESTO

DRŽAVA CODE

• OGLAŠUJTE V / AMERIŠKI DOMOVINI /

• PRIPOROČAJTE / AMERIŠKO DOMOVINO /

• SPOROČAJTE / AMERIŠKI DOMOVINI / OSEBNE NOVICE

• DOPISUJTE V / AMERIŠKO DOMOVINO /

• SPOROČAJTE PRAVOČASNO SPREMENBO NASLOVA

• PORAVNAJTE PRAVOČASNO NAROCNINO

ČE SE SELITE

izpolnite ta odrezek in ga nam takoj pošljite. Ni potrebno, da nam pišete pismo. Naslove menjamo dvakrat tedensko. Navedba starega naslova je nujna

AMERIŠKA DOMOVINA

6117 St. Clair Ave.

Cleveland, Ohio 44103

Moj stari naslov:

Moj novi naslov:

MOJE IME:

PROSIMO, PISITE RAZLOČNO

ŽENINI IN NEVESTE!

NASA SLOVENSKA UNIJSKA TISKARNA
VAM TISKA
KRASNA POROČNA VABILA
PO JAKO ZMERNI CENI

PRIDITE K NAM IN SI IZBERITE
VZOREC PAPIRJA IN ČRK

Ameriška Domovina

6117 St. Clair Avenue

HEnderson 1-0628